

dum, constitutionibus declaratur: etenim res est fragilis, et periculosa, et quae veritatem fallat. Nam plerique patientia sive durtia tormentorum ita tormenta contemnunt, ut exprimi eis veritas nullo modo possit: alii tanta sunt impatiens, ut [in] quovis mentiri, quam pati tormenta velint; ita sit, ut etiam vario modo fateantur, ut non tantum se, verum etiam alios committentur. — § 24. Prateret inimicorum²⁰ questioni fides haberi non debet, quia facile mentiuntur: nec tamen sub praetextu iniuriarum detrahenda erit fides questionis. — § 25. Causaque cognita, habenda fides, aut non habenda. — § 26. Cum quis latrones tradidit, quibusdam rescriptis continetur non debere fidem haberi eis²¹ in eos qui eos tradidissent, quibusdam vero, que sunt pleniora, hoc caveret, ut neque destricte [non] habeatur, ut in ceterorum persona solet: sed causa cognita astmetur, habenda fides sit, necne; plerique enim, dum metunt, ne forte apprehensi eos nominent, prodere eos solent, scilicet impunitatem sibi captantes: quia non facile eis indicantur proditores suos creditur. Sed neque passim²² impunitas eis per hujusmodi prodições concedenda est: neque transmittenda allegatio dicentium idcirco se oneratos, quod eos ipsi tradidissent: neque enim invalidum argumentum haberi debet mendacii, sive calumniae in se instructae. — § 27. Si quis ultro de maleficio fateatur, non semper ei fides habenda est: nonnunquam enim aut metu, aut qua alia de causa in se confitentur. Et extat epistola divorum fratrum ad Voconium Saxam, qua continetur liberandum eum, qui in searum confessus, cuius post damnationem de innocentia constitisset; cuius verba haec sunt: *Prudenter, et egregia ratione humanitatis, Saxa carissime, primitivum servum, qui homicidium in se confingere metu ad dominum reverendam suspectus eset, perseverantem falsa demonstratione, damnasti, quæsturus de consciis, quos æque habere se mentitus fuerat, ut ad certiores ipsius de se confessionem pverenies; nec frustra fuit tam prudens consilium tuum: cum in tormentis constiterit, neque illos ei consciis fuisses, et ipsum de se temere commentum; potes itaque decreti gratiam facere, et eum per officium distrahi²³ jubere: conditione addita, ne unquam in potestatem domini revertatur, quem pretio recepto certum habemus libenter tali servo caritatum. Hac epistola significatur, quasi servus damnatus, [si] fuisset restitutus, ad²⁴ eum pertinet, cuius fuisset, antequam damnetur: sed præses provinciae eum, quem damnavit, restituere non²⁵ potest; cum nec pecuniariam sententiam suam revocare possit. Quid igitur? Principi eum scribere oportet, si quando ei [eius] qui nocens videbatur, postea ratio innocentia constituit.*

2. ULPIANUS, lib. 59, ad Edictum.

Hereditarii²⁶ servi, quamdiu incertum est, ad quem bona pertineant, non possunt videri in caput domini torqueri.

3. Idem, lib. 50, ad Edictum.

Constitutione imperatoris nostri et divi Severi placuit, plurimum²⁷ servum in nullius caput torqueri posse²⁸.

4. Idem, lib. 5 Disputationum.

In incesto (ut Papinianus respondit, et est rescriptum) servorum tormenta cessant²⁹: quia et lex Julia cessat de adulterio.

5. MARCIANUS, lib. 2 Institutionum.

Si quis viduat vel alii nuptiam cognatam, cum qua nuptias contrahere non potest, corruperit, in insulam deportandus est; quia duplex³⁰ crimen est: [et] incestum, quia cognatum violavit contra fas; et adulterium vel stuprum adjungit; denique hoc casu servi in persona domini torquentur³¹.

6. PAPINIANUS, lib. 2, de Adulterio.

Patre vel marito de adulterio agente, et postulantibus de servis rei ut questionis habeatur, si [vere] causa perorata, testibus prolatis, absolutio secuta fuerit: mancipiorum, quæ mortua sunt, estimatio habetur: secuta vero damnatione, quæ supersunt, publicantur. — § 1. Cum de falso³² testamento quæritur, hereditarii servi possunt torqueri.

7. ULPIANUS, lib. 3, de Adulterio.

Questionis modum³³ magis est judices arbitrii oportere: itaque questionem habere oportet: ut servus salvis sit vel innocentia, vel suplicio.

8. PAULUS, lib. 2, de Adulterio.

Edictum D. Augusti, quod proposuit Vivio Arito et Lucio Aproniano

20. L. 5, in pr. supr. de testib.; 21. L. 4, C. h. t. — 22. L. 5, in fin. inf. de re militari. — 23. L. 2, supr. de his, qui sui vel alieni jur. — 24. L. 10, in pr. L. 25, 24; L. 3, L. 4; C. ad leg. Jul. majest. — 41. Vide tamen L. 1, § 14, supr. de SC. Silan. — 40. L. 16, C. h. t., supr. — 55. L. 1, C. b. t. — 56. Add. L. 2, supr. col. 57. L. 5, supr. col. 58. L. 9, § 2, supr. col. 59. L. 11, supr. col. 60. Add. L. 1, § 2, supr. col. 61. L. 16, supr. col. 62. L. 1, in pr. supr. col. 63. L. 15, in pr. supr. col. 64. L. 21, § 2, supr. de testib.: N. go. c. 1, § 1. — 65. L. 1, § 5, supr. h. t. — 66. Add. L. 11, supr. col. 67. L. 7, C. cod. — 68. L. 1, § 15, supr. col. 69. L. 6, supr. de accusat. — 70. L. 27, § 10, supr. ad leg. Jul. de adult. — 71. L. 1, § 4, supr. h. t.; L. 9, § 2, C. de testib. — 72. L. 1, in pr. supr. h. t. — 73. L. 9, § 1. Tit. XIX. — 1. Lib. 9, C. 47; N. 134, — 2. Immo vide L. pen. supr. si ex noxial causa. — 3. L. 7, § 3, supr. de iuris; L. ult. in fin. supr. de in ius vocaud. — 4. L. 9, in fin. supr. de Cap. bon. edict.

16. MODESTINUS, lib. 5, de Poenis.

Repeti posse³⁵ questionem, divi fratres rescriperunt. — § 1. Is, qui de se confessus est, in caput aliorum³⁴ non torquebitur. ut divus Pius rescripsit.

17. PAPINIANUS, lib. 16 Responsorum.

Extrario quoque accusante, servos in³⁵ adulterii questione contra dominum interrogari placuit: quod D. Marcus, ac postea maximus princeps judicantes secuti sunt. — § 1. Sed et in questione stupri servi adversus dominum non torqueantur. — § 2. De questione suppositi partus, vel si petat hereditatem, quem ceteri filii non esse fratrem suum contendunt, questione de servis hereditariis³⁶ habebitur: qui non contra dominos ceteros filios, sed pro successione domini defuncti queruntur. Quod congruit ei, quod divus Hadrianus rescripsit: cum enim in socium eadis socius postularetur, de communis³⁷ servo habendam questionem rescripsit: quod pro domino fore videatur. — § 3. De servo³⁸ in metallum damnato questionem contra eum, qui³⁹ dominus fuit, non esse habendam respondi: nec ad rem pertinere, si ministrum se facinoris fuisse confiteatur.

18. PAULUS, lib. 5 Sententiarum.

Unius facinoris plurimi rei ita audiendi sunt, ut ab eo primum incipiat, qui timidor est⁴⁰, vel tenere statim videtur. — § 1. Reus evidentiis argumentis oppressus, repeti⁴¹ in questionem potest: maxime si in tormenta animum corporisque duraverit. — § 2. In ea causa, in qua nullis⁴² reus argumentis urgetur, tormenta non facit adhibenda sunt: sed instandum accusatori, ut id, quod intendat, comprobet atque convincat. — § 3. Testes⁴³ torquendi non sunt, convincendi mendacis aut veritatis gratia: nisi⁴⁴ cum facto interveniente dicuntur. — § 4. Judge, cum de fide generis instrui non potest, poterit de servis hereditariis habere questionem. — § 5. Servo, qui ultra⁴⁵ aliquid de domino confitetur, fides non accommodatur: neque enim oportet salutem dominorum servorum arbitrio committi. — § 6. Servus in caput [eius] domini, a⁴⁶ quo distractus est, cuique aliquando servit, in memoriam prioris domini interrogari non potest. — § 7. Servus nec si a domino ad tormenta offeratur⁴⁷, interrogandi est. — § 8. Sane quotiens queritur, an servi in caput domini interrogandi sint, prius⁴⁸ de eorum dominio oportet inquire. — § 9. Cognitorum de criminibus presidem oportet ante diem palam facere, custodias se auditur: ne hi, qui sententiam sunt, subitis accusatorum criminibus opprimantur: quamvis defensionem quocunque tempore, postulante reo, negari non oportet; adeo ut propterea, et differantur et proferantur custodie. — § 10. Custodie non solum pro tribunali, sed et de plano⁴⁹ audiendi possunt, atque damnari.

19. TRYPHONINUS, lib. 4 Disputationum.

Is, cui fideicomissa⁵⁰ libertas debetur, non alter ut servus questioni applicetur, nisi aliorum questionibus oneretur.

20. PAULUS, lib. 5 Decretorum.

Maritus quidam heres uxoris sua petebat a Suro pecuniam, quam apud eum depositisse defunctam se absente dicebat, et in eam rem unum testem, liberti sui filium produxerat: apud procuratorem desideraverat et questionem habere de ancilla. Surus negabat se accepisse, et testimonium non oportere unius⁵¹ hominis admitti: nec solere a questionibus incipi⁵², etsi aliena esset ancilla: procurator questionem de ancilla habuerat: cum ex appellatione cognovisset imperator, pronunciavit, questione illicite habita, unius⁵³ testimonio non esse credendum; ideoque recte provocatum.

21. Idem, lib. singul. de poenis Paganorum.

Questionis habendæ causa neminem esse damnandum D. Hadrianus rescripsit.

22. Idem, lib. 1 Sententiarum.

Qui sine accusatoribus in custodiā recepti sunt, questione de his habenda non [est], nisi aliquibus suspicionibus urgeantur.

55. L. 18, § 1, infr. h. t. — 54. L. ult. in fin. C. de accusat. — 55. L. 1, C. b. t. — 56. Add. L. 2, supr. col. 57. L. 5, supr. col. 58. L. 9, § 2, supr. col. 59. L. 11, supr. col. 60. Add. L. 1, § 2, supr. col. 61. L. 16, supr. col. 62. L. 1, in pr. supr. col. 63. L. 15, in pr. supr. col. 64. L. 21, § 2, supr. de testib.: N. go. c. 1, § 1. — 65. L. 1, § 5, supr. h. t. — 66. Add. L. 11, supr. col. 67. L. 7, C. cod. — 68. L. 1, § 15, supr. col. 69. L. 6, supr. de accusat. — 70. L. 27, § 10, supr. ad leg. Jul. de adult. — 71. L. 1, § 4, supr. h. t.; L. 9, § 2, C. de testib. — 72. L. 1, in pr. supr. h. t. — 73. L. 9, § 1. Tit. XIX. — 1. Lib. 9, C. 47; N. 134, — 2. Immo vide L. pen. supr. si ex noxial causa. — 3. L. 7, § 3, supr. de iuris; L. ult. in fin. supr. de in ius vocaud. — 4. L. 9, in fin. supr. de Cap. bon. edict.

4. ULPIANUS, lib. 8 Disputationum.

Quotiens de delicto queritur, placuit non eam poenam subire quem debere, quam conditio eum admittit eo tempore, quo sententia de eo fertur: sed eam, quam sustineret, si eo tempore esset sententiam passus, cum² deliquisset. — § 1. Proinde si servus crimen commiserit, deinde libertatem consecutus dicetur: eam poenam sustinere debet, quam sustineret, si tunc sententiam passus fuisset, cum delinquisset. — § 2. Per contrarium quoque si in deteriore conditionem fuerit redactus, eam poenam subire eum oportebit, quam sustineret, si in conditione priore durasset. — § 3. Generaliter placet, in legibus publicorum judiciorum vel privatorum criminum, qui extra ordinem cognoscunt praefecti vel praesides, ut eis, qui poenam pecuniariam egentes eludent³, coercionem extraordinariam inducant.

2. Idem, lib. 48, ad Edictum.

Rei capitalis⁴ damnatum sic accipere debemus, ex qua causa damnato vel mors, [vel] etiam civitatis amissio, vel servitus contingit. — § 1. Constat, postquam deportatio⁵ in locum aquæ et ignis interdictionis succedit, non prius amittere quem civitatem, quam⁶ principes deportatum in insulam statuerit. Presidem enim deportare non posse, nulla dubitatio est. Sed prefectus urbi⁷ juri habet deportandi, statimque post sententiam prefecti amissione civitatem videtur. — § 2. Eum accipiemus damnatum, qui non provocabit⁸; ceterum, si provocet, nondum damnatus videtur. Sed et si ab eo, qui jus dannandi non habuit, rei capitalis quis damnatus sit: eadem causa erit. Damnatus enim ille est, ubi damnatio tenuit.

5. Idem, lib. 14, ad Sabinum.

Pregnans mulieris consumenda⁹ damnata poena differtur, quoad parentem. Ego quidem, et ne questione de ea habeatur, scio observari, quamdiu pregnans est.

4. MARCIANUS, lib. 15 Institutionum.

Relegati sive in insulam deportati, debent locis interdictis abstine: et hoc jure uitur, ut relegatus interdictis locis non excedat; alioquin¹⁰ in tempus quidem relegatus perpetuum exilium, in perpetuum relegato insule relegationis, in insulam relegato deportationis, in insulam deportationis pena capitis adrogatur: et hæc ita, sive quis non excesserit in exilium intra tempus, intra quod debuit; sive etiam alias exilio non obtemperaverit: nam contumacia ejus cumulat poenam: et nemo potest commeatum¹¹, remeatum dare exili, nisi imperator, ex aliqua causa.

5. ULPIANUS, lib. 7, de Officio proconsulis.

Absentem¹² in criminibus damnari non debere divus Trajanus Julio Frontoni rescripsit. Sed nec de suspicionibus debere aliquem damnari, D. Trajanus Assidius Severus rescripsit: *satus¹³ enim esse, impunitum relinquiri facinus nocens, quam innocentem damnare. Adversus contumaces vero, qui neque denunciationibus, neque editis præsidum obtemperassent, etiam absentes pronunciari oportet secundum morem privatum judiciorum. Potest quis defendere, hac non esse contraria. Quid igitur est? melius statuetur, in absentes pecuniarias quidem ponas, vel eas, quæ existimationem contingunt, si sepius admoniti per contumaciam desint, statui posse, et usque ad relegationem procedi: verum si quid gravius¹⁴ irrogandum fuisset, puta in metallo, vel capitio poenam non esse absentibus irrogandam — § 1. In accusatore autem absentem nonnunquam gravius statuendum, quam Turpilianni senatus consuli poena irrogatur, dicendum est. — § 2. Refert, et in majoribus delictis, consulta¹⁵ aliud admittitur, an casu: et sane in omnibus criminibus distinctio hæc penam aut justam eligere debet, aut temperamentum admittere.*

6. Idem, lib. 9, de Officio proconsulis.

Si quis forte, ne¹⁶ supplicio adiciatur, dicat se habere quod principi referat salutis ipsius causa: an remittendum sit ad eum, videndum est? Et sunt plerique præsidum tam timidi, ut etiam post sententiam de eo

dicitam, pœnam sustineant, nec quicquam audeant: alii omnino non patiuntur quicquam tale allegantes: nonnulli neque semper, neque nonnunquam remittunt, sed inquirunt quid sit, quod allegare principi velit, quidque [quod] pro salute ipsius habeat dicere; post quæ aut sustinent pœnam, aut non sustinent. Quod videtur habere median rationem: certum, ut mea fert opinio, prorsus eos non debuisse, posteaquam semel damnati sunt, audiri, quidquid allegent. Quis enim dubitat, eludenda pœna causa ad hæc eos decurrere? magis esse puniendos, qui tandem conticuerunt, quod pro salute principis habere se dicere jactant? nec enim debebant tam magnam rem tandem reticere. — § 1. Si quo comitum, vel legati sui reos proconsul invenerit: utrum punire eos debeat, an successori servare, queri potest? Sed multa existant exempla, qua non tantum officium suorum, nec sub agendum, verum suos quoque seruos pœna adfecerunt. Quod quidem faciendum est, ut exemplo deterriti minus delinquant. — § 2. Nanc genera pœnarum nobis enumeranda sunt, quibus presides adipiscere quemque possint. Et sunt pœnae, quæ aut vitam adimant, aut servitutem injungant, aut civitatem auferant, aut exilium, aut coercitionem corporis continant.

7. CALLISTRATUS, lib. 6, de Cognitionibus.

Veluti fustum admonitio, flagellorum castigatio, vinculorum verbatio.

8. ULPIANUS, lib. 9, de Officio proconsulis.

Aut damnum cum infamia, aut dignitatis aliquam depositionem, aut alicujus actus prohibitionem. — § 1. Vita admittitur, ut¹⁷ puta si damnatur aliquis, Ut gladio in eum animadvertis. Sed animadvertis gladio oportet, non securi, vel telo, vel fusti, vel laqueo, vel quo alio modo. Prinde nec liberam mortis facultatem concedendi jus presides habent: multo magis vel veneno necandi. Divi tamen fratres rescripserunt contra permittentes liberam mortis facultatem. — § 2. Hostes autem, item trans fugæ¹⁸, ea pœna adsciruntur, ut vivi exurantur. — § 3. Nec ea quidem pœna damnari quem oportet, ut verberibus necetur, vel virgo intermitteratur, nec tormentis¹⁹: quamvis plerique, dum torquentur, deficerentur. — § 4. Est pœna, quæ adimat²⁰ libertatem, hujusmodi, ut pœna si quis in metallum²¹, vel in opus metalli²² damnetur: metalla autem multa numero sunt: et quedam quidem provinciæ habent, quedam non habent: sed quæ non habent, in eas provinciæ mittunt, que metalla habent. — § 5. Prefecto plane ubrii specialiter²³ competere jus in metallum damnandi, ex epistola divi Severi ad Fabium Cilonem exprimitur. — § 6. Inter eos autem, qui in metallum, et eos, qui in opus metalli damnantur, differentia in vinculis tantum est, quod, qui in metallum damnantur, gravioribus vinculis premuntur; qui in opus metalli, levioribus: quodque refuge ex opere metalli in²³ metallum dantur: ex metalli gravius²⁴ coercenur.

§ 7. Quisquis autem in opus publicum damnatus refugit, duplicato tempore damnari solet: sed duplicare eum id temporis oportet, quod ei, [cum] superesset, fugit: scilicet ne illud duplicetur, quod adprehensus in carcere fuit. Et si in decem annos damnatus sit, aut perpetuari ei debet pœna, aut in opus metalli transmitti. Plane si parens decurio esse desierit: si quidem jam decurio fuerit editus, proderit ei, ne adiudicari: enimvero si posteaquam plebeius factus est, tunc suscipiat filium, quasi plebeio editus, ita erit plectendus. — § 16. Statuliberum quasi²⁵ liberum eum jam puniendum, divus Pius Salvio Marciano re-scripsit.

10. MACER, lib. 2, de publicis Judiciis.

in iudicium venatorium²⁶ dari solere, nulla dubitatio est: et si fuerint dati, servi pœna efficiuntur: nec ad eum pertinebunt, cuius fuerint, ante quam damnarentur. Denique cum quidam servus in metallum damnatus, beneficio principis eset jam pena liberatus: imperator Antoninus rectissime rescripsit, qua semel domini esse desierat servus pœnae factus, non esse eum in potestate domini postea reddendum. — § 13. Sed sive in perpetua vincula fuerit damnatus servus, sive in temporalia, ejus²⁷ remanet, cujus fuit, antequam damnaretur.

9.

Moris est advocationibus²⁸ quoque presides interdicere, et nonnunquam in perpetuum interdicunt, nonnunquam ad tempus, vel annis metiuntur, vel etiam tempore, quo provinciam regunt. — § 1. Necnon ita quoque interdic potest alius, ne cerius personis adsit. — § 2. Potest et ita interdic cui, ne apud tribunal præsidis²⁹ postuleret: et tamen apud legatum vel procuratorem non prohibetur agere. — § 3. Si tamen apud legatum prohibitus fuerit postulare, credo per consequencias, ne quidem apud presidem relictam illi postulandi facultatem. — § 4. Nonnunquam non advocationibus cui interdicatur, sed foro. Plus est autem foro, quam advocationibus interdicere: si quidem huic omni forensibus negotiis accommodare se non permittat. Solet autem ita vel iuri studiois interdic, vel advocationis, vel tabellionibus sive pragmaticis. — § 5. Solet et ita interdic, Ne instrumenta omnino forment, ne libellos concipient, vel testationes consignent. — § 6. Solent et sic, Ne eo loci sedeant, quo in publico instrumenta deponuntur, archio forte, vel grammato phylacio. — § 7. Solet et sic, Ut testamenta ne ordinent, vel scribant, vel signent. — § 8. Erit et illa pœna, Ne quis negotiis publicis interveniat: hic enim privatis quidem interesse poterit, publici prohibebitur, ut solent, quibus sententia precipitur δικαιοσύνη ἀπίστεια, id est, publicis abstinere. — § 9. Sunt autem et aliae pœnae, si negotiatione³⁰ quis abstinere jubeantur, vel ad conductionem eorum, quæ publice locantur, accedere, ut ad vectigalia publica. — § 10. Interdic autem negotiatione plerunque vel negotiationibus solet. Sed damnare, ut quis negotiatur, an possit, videamus? Et sunt quidem haec pœnae, si qui generaliter tractare velit, inciviles, in vitum hominem jubere facere, quod facere non potest. Sed si qui specialiter tractaverit, potest esse justa causa compellendi cujus ad negotiationem. Quod si fuerit, sequenda erit sententia. — § 11. Ista fere sunt pœnae, quæ injungi solent. Sed enim sciendum est, discrimina esse pœnarum, neque omnes eadem pœna adiici posse. Nam in primis decuriones³¹ in metallum damnari non possunt, nec in opus metalli, nec furce subjici, vel vivi exuri: et si forte hujuscemodi sententia fuerint affecti, liberandi erunt: sed hoc non potest efficiere, qui³² sententiam dixit: verum referre ad principem debet, ut ex auctoritate ejus pœna aut permittatur aut liberaretur. — § 12. Parentes quoque, et liber³³ decurionum in eadem causa sunt. — § 13. Liberos non tantum filios accipere debemus, verum omnes liberos. — § 14. Sed utrum hi [soli], qui post decurionatum suscepti sunt, his pœnis non adiudicantur: an vero omnes omnino liberi etiam in plebeia familiis suscepti, videndum est: et magis puto, omnibus³⁴ prodesse debere. — § 15. Plane si parens decurio esse desierit: si quidem jam decurio fuerit editus, proderit ei, ne adiudicari: enimvero si posteaquam plebeius factus est, tunc suscipiat filium, quasi plebeio editus, ita erit plectendus. — § 16. Statuliberum quasi²⁵ liberum eum jam puniendum, divus Pius Salvio Marciano re-scripsit.

11. MACER, lib. 2, de publicis Judiciis.

In servorum persona ita observatur, ut exempli humiliorum puniantur, et ex quibus causis liber fustibus⁴⁰ cæduntur, ex his servus flagellis cadi, et domino reddi jubetur: et ex quibus liber fustibus cæsus, in opus publicum damnatur, ex his servus sub pœna vinculorum ad eum temporis spatiū, flagellis cæsus domino reddi jubetur. Si sub pœna vinculorum domino reddi jussus, non recipiatur, venundari: et si empoton non invenire, in opus publicum, et quidem perpetuum, tradi jubetur. — § 1. Qui ex causa in metallum dati sunt, et post hoc deliquerunt, in eos tanquam metallicos constitui debet: quamvis nondum in eum locum perducti fuerint, in quo operari habent: nam statim, ut de his sententiæ dicta est, conditionem suam permutant. — § 2. In personis tam plebeiorum, quam decurionum illud constitutum est, ut qui⁴¹ majori pœna adiudicetur, quam legibus statuta est, infamis non fiat: ergo et si opere temporario quis multatus sit, vel tantum fustibus cæsus, licet in actione mandati. — § 3. Addit L. 7, supr. de postulando. — § 4. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de incendio. — § 5. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de his, nonnunquam. — § 6. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de furtis. — § 7. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de testam, facere. — L. 6, § 8, supr. de injur. rupt. irrito facto testam. — § 9. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de seditione, vel omitti hereditate. — § 10. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de testam, facere. — § 11. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 12. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 13. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 14. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 15. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 16. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 17. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 18. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 19. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 20. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 21. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 22. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 23. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 24. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 25. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 26. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 27. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 28. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 29. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 30. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 31. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 32. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 33. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 34. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 35. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 36. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 37. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 38. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 39. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 40. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 41. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 42. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 43. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 44. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 45. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 46. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 47. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 48. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 49. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 50. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 51. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 52. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 53. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 54. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 55. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 56. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 57. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 58. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 59. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 60. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 61. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 62. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 63. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 64. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 65. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 66. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 67. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 68. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 69. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 70. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 71. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 72. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 73. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 74. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 75. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 76. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 77. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 78. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 79. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 80. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 81. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 82. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 83. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 84. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 85. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 86. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 87. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 88. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 89. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 90. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 91. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 92. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 93. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 94. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 95. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 96. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 97. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 98. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 99. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 100. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 101. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 102. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 103. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 104. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 105. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 106. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 107. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 108. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 109. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 110. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 111. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 112. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 113. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 114. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 115. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 116. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 117. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 118. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 119. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 120. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 121. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 122. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 123. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 124. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 125. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 126. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 127. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 128. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 129. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 130. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 131. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 132. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 133. Vnde tam L. 15, § 7, in fin. supr. de leg. Cornel. de siccari. — § 134. Vnde tam L. 1